

23. juni 2017

Om lidt blir her stille
Om lidt er det forbi
Fik du set det du ville
Fik du hørt din melodi

Kære dimittender!

10 års skolegang i den danske grundskole slutter i dag. Til lykke med jeres fine resultater - der kan sættes hak ved de opstillede mål, og I kan være stolte af jer selv. I har gjort jeres allerbedste og måske både overrasket jer selv, jeres lærere og jeres forældre.

I ved nu, hvad det vil sige at forberede og fordybe sig, taget et ansvar for egen læring, fremlægge, diskutere og argumentere, lytte og ændre opfattelse og ikke mindst interessere sig for at blive klogere og lære mere hele tiden. Alt sammen evner, kundskaber og færdigheder som I vil få brug for, når I træder ud over Sejergaardsskolens dørtærskel og ud til nye spændende opgaver og udfordringer. I har på alle måder levet op til skolens værdigrundlag, hvorfor vi trygt - men med vemod - nu kan sende jer videre til andres kompetente hænder.

Fra i morgen og derefter vil tiden på Sejergaardsskolen være et minde, og der kan være både gode og mindre gode af slagsen - men mange af de mentale grundsten, som I vil tage med jer resten af livet, som en del af jeres personlighed, er skabt, fordi I var lige netop **her** sammen med **de** mennesker på **det** tidspunkt.

Nogle af jer har været med fra starten i 0. kl., og andre er kommet til, som årene er gået. Men på den netop afsluttede sommerlejr var det ganske tydeligt at se, at I var en samlet flok med øje for hinanden og det fællesskab, I har fået skabt i samarbejde med jeres lærere og forældre. Alle har brug for at være en del af et fællesskab, og det er bestemt ikke altid let og være rummelig og inkluderende. Men jeg vil minde jer om, at den der yder og bidrager til det fælles bedste næsten også altid vil få noget igen. Og man ved aldrig, hvornår man selv får brug for, at andre rækker hænderne ud og tilbyder fællesskabet.

I er en af de generationer, som har oplevet en lærerlockout og en skolereform, som på mange måder har sat sit præg på både rammer og indhold. I har været "prøveklude" for en del nye tiltag og idéer, som var udspringere af reformen, og jeg må sige, at I har udvist velvilje og gå-på-mod i en tid præget af forandringer. Og forandringerne står fortsat i kø.

Teknologien har taget fart som aldrig før, og vi har kun set begyndelsen. Vi har ikke fantasi til at forestille os, hvor hurtigt udviklingen vil gå de næste år, og vi må bare

hænge på så godt vi kan. Jeres evne til at omstille sig og se muligheder i ting, som kun er på vej i støbeskeen, vil blive en nødvendig faktor, og mange af jer vil få jobs, som slet ikke er opfundet endnu. Begrebet "digitale vuggestuer" er blevet uhyggeligt konkret, og alt kan fjernstyres fra en app eller via pc'en. Det kan gå hen og blive en regulær gyser, hvis ikke vi stopper op og tænker os om bare en gang i mellem. Tænk over hvad det er, der er vigtigt her i livet, og hvad der er med til at give det hele mening.

Jeg kommer til at tænke på historien om Den Lille Prins, skrevet af Antoine Saint-Exupéry i 1943.

"Den lille prins" er et fantastisk eventyr om piloten, alias forfatteren selv, der nødlander i Saharaørkenen. Han møder her den lille prins, som kommer fra rummet og fortæller piloten om sin egen hjemmeplanet, asteroide B612, der ikke større end et hus, og hvor man kan se hele 44 solnedgange på en dag. Prinsen er kommet til jorden på sin rundtur til alverdens planeter for at få nogle venner og få hjælp til at redde sin elskede rose, der står i hans have.

På turen har han mødt kongen, der er herskesyg, forretningsmanden, der er begærlig, den forfængelige og drankeren, der drikker for at glemme, at han er flov over at drikke. Alle repræsenterer de menneskelige dyder eller snarere mangel på samme - og prinsen kommer til den konklusion, at voksne er mærkelige.

Historien rummer også et får, en talende blomst, en geograf, der ikke ved noget som helst om sin egen planet og en ræv, der gerne vil være tam.

Men den fineste og mest poetiske historie, prinsen fortæller piloten, er den om den smukke rose, som han vander hver dag, som han taler med og bruger tid og kærlighed på, og som netop derfor er speciel og smuk.

Og det er i kærligheden til rosen, at tekstens budskab skal findes. Det er et budskab om at vise nærhed og yde omsorg for dem, som er tætte på os. Hvis man investerer tid, energi og følelser i noget eller andre, vil man for evigt være forbundet. Når man har gjort noget tamt, som ræven siger til den lille prins, og fået andre til at knytte sig til sig, så har man en smule af denne persons skæbne i sin egen hånd. Det er et stort ansvar at have påtaget sig. Og sådanne relationer skal respekteres, passes og plejes - for ellers bliver de skrøbelige, kan smuldre eller i værste fald glemmes. Tid til ro og refleksion er tvingende nødvendige, og det er i disse stunder, at nærheden bliver konkret og kan mærkes af begge parter.

I jeres kommende uddannelses- og arbejdsliv vil I blive mødt med krav om omstillingsparathed, robusthed og vilje til travlhed, så glem ikke at være jer selv.

Glem ikke hvad der er vigtigt og meningsfuldt i jeres liv. Lyt til samvittigheden og fornuften, der har det med at vide bedre og tale til os i det skjulte, og bevar altid jeres integritet og autencitet.

Det væsentlige er usynligt for øjet. Det kan kun ses med hjertet. Husk det - altid!

I har allerede mærket på egen krop, hvor svært det er at skulle vælge. I er blevet tvunget til at træffe afgørende beslutninger for jeres fremtid. Beslutninger som I på ingen måde har erfaringer nok til at forudse konsekvenserne af men helt sikkert kommer til at mærke. Man kan vælge enten at blive frustreret over dette eller fokusere på de chancer og muligheder, der også ligger i en hver beslutning. I lever i et land, hvor alle unge har mulighed for at uddanne sig og beskæftige sig med det, de finder interessant og meningsfuldt. Det er et gode, vi ofte tager for givet og måske glemmer at værdsætte. I er givet en frihed til at skabe jer det liv, I ønsker, som jeg håber I vil være ydmyge overfor, bruge efter bedste evne og sætte pris på til alle tider.

Og til jer forældre vil jeg sige en stor tak for samarbejdet. I har givet os lov til at være end del af jeres børns liv, opdragelse og dannelsesrejse de sidste mange år. Det er en stor tillidserklæring, hvilket vi er meget bevidste om og taknemmelig over. Gør hvad I kan for fortsat at være en del af jeres børns liv og netværk. Lyt, tal, trøst og vejled dem både når livet er svært, og når det er fyldt med lykke.

En skole er ingenting uden dens lærere. Årets afgangslærere har gjort et fantastisk arbejde. Tusind tak for indsatsen og ikke mindst jeres omsorg og engagement overfor disse unge mennesker. I kan være stolte over det punktum, vi kan sætte i dag.

Til sidst vil jeg sige til jer, afgangselever, at smil og glæde gør altid livet lettere og sjovere.

Et smil koster intet,
men giver så meget.

Det gør den rig, som modtager det
uden at gøre den fattigere, som giver det.

Det kræver blot et øjeblik,
men mindet om det, kan ofte leve for bestandig.

Alligevel kan det ikke købes, tiggес, lånes eller stjæles,
for det har kun værdi, når det gives.

Nogen er for trætte til at give dig et smil,
men giv du dem ét.

For der er ingen, som trænger mere til et smil
end den, som ikke længere har et smil at give andre.

Kig godt på hinanden en sidste gang, send et smil til hinanden og tag det med ud i
verden og kom så tilbage og besøg os nu og da.

Jeg håber, I fik set det I ville og hørt jeres melodi i jeres tid på Sejergaardsskolen.
Tillykke med prøvebeviset og held og lykke på den videre vej.